
Shri Jagadisha Shatakam

श्रीजगदीशशतकम्

Document Information

Text title : Shri Jagadisha Shatakam 05 18

File name : jagadIshashatakam.itx

Category : vishhnu, krishna, shataka

Location : doc_vishhnu

Author : raghurAjasiMhajAdeva

Proofread by : Rajesh Thyagarajan

Description/comments : From stotrArNavaH 05-18

Latest update : October 9, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

June 29, 2023

sanskritdocuments.org

Shri Jagadisha Shatakam

श्रीजगदीशशतकम्

यद्भासानुविभाति विश्वमभिलं सार्कन्दुतारागणं
यत्किञ्चिद्भुङ्कुटीकटाक्षकलया नाशोद्भवौ पालनम् ।
यत्पादाम्बुजधूलिधारणवशात्सुर्वन्त्य यत् सुरा-
स्तं नीलायलवासिनं यद्गुपतिं वन्दे जगद्धन्तितम् ॥ १ ॥

यं सिद्धा मुनयः सुरासुरगणा गन्धर्वयक्षोरगाः
शेशानाः सयतुर्मुखाः प्रतिदिनं ध्यायन्ति शम्भ्राभये ।
विज्ञानेन विरागयोगतपसा ज्ञानन्ति डिञ्चित्पदं
तं नीलायलवासिनं यद्गुपतिं वन्दे जगद्धन्तितम् ॥ २ ॥

यः पूर्वं जगतामनादिरमलोऽनन्तः परो मध्यगः
अष्टा गोपयिता कटाक्षकलया उन्ता नियन्ता विभुः ।
यो धाता ध्रुवधर्मधारकनृणां शश्वद्विडर्ता स्वदृङ्
तं नीलायलवासिनं यद्गुपतिं वन्दे जगद्धन्तितम् ॥ ३ ॥

यः स्वामी भुवनस्य गं मुनिगणा ध्यायन्ति येनाविता
यस्मै देवगणा हरन्ति सुबलिं यस्माज्जगज्जायते ।
यस्याभापरिपूरितं जगदिदं यस्मिंश्च तल्लीयते
तं नीलायलवासिनं यद्गुपतिं वन्दे जगद्धन्तितम् ॥ ४ ॥

यन्मायापरिमोडिताः सुरगणा गन्धर्वविद्याधरा
योगीशा ऋषयोऽसुराश्च पुरुषा ये स्थावरा जङ्गमाः ।
जायन्ते परितो भ्रमन्ति जगति द्वन्द्वे म्रियन्ते सदा
तं नीलायलवासिनं यद्गुपतिं वन्दे जगद्धन्तितम् ॥ ५ ॥

साक्षी सर्वगतः प्रभुः प्रकृतयः सर्वेश्वरेशः सुधीः
दिव्यैर्मङ्गलमूर्तिमद्गुणगणैः संसेवितोऽजस्तु यः ।
वेदैश्रोपनिषद्भिरीरितयशाः सञ्चिद्धनानन्दक-
स्तं नीलायलवासिनं यद्गुपतिं वन्दे जगद्धन्तितम् ॥ ६ ॥

यः पातालपटो मडी कटितटः स्वर्लोकशीर्षोऽस्तु यः

मार्ताण्डेक्ष्णार्णवद्विभ्रुतिभ्रुतिभ्रुतो गीर्वाणवाडाडुधीः ।

मायाकीडनको जगद्धपुरजो डीनोड्यद्विव्यैर्गुणै

स्तं नीलाचलवासिनं यदुपति वन्दे जगद्धन्वितम् ॥ ७ ॥

यच्छक्त्या उरते उरो विधिरपि स्रष्टा य शास्ता यमो

वह्निर्दाडयते शशी सुभयते वायुः प्रवात्यञ्जसा ।

missing line in the manuscript

तं नीलाचलवासिनं यदुपति वन्दे जगद्धन्वितम् ॥ ८ ॥

यत्पादपङ्कजपरागविमिश्रतोयं

ब्रह्माण्डमण्डलमण्डलमाविश्विञ्च्यम् ।

स्तम्भान्तमाशु छि पुनाति न भेदभावं

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ ९ ॥

यत्पादपङ्कजजलं यतुराननोऽसौ

शुद्धे कमण्डलुमुभे सुतरं धधार ।

अद्यापि भूर्धनि शिवो वडतीष्टरूपं

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १० ॥

यत्पादतीर्थममलं परमादरेण

समर्षयः प्रतिदिनं शिरसा वडन्ति ।

विज्ञाननिर्गतमलाः सुपवित्रतायै-

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ ११ ॥

सन्नामकीर्तननिरन्तरलब्धेभात्रात्

गात्राद्द्रुतं कलुषिणां सकलान्यधानि ।

दन्ड्यमानतनुभिः परिनिस्सरन्ति

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १२ ॥

यन्नाम मङ्गलममङ्गलमङ्गलकार-

मुख्यारणेन ऋषु पातकिनां मुषैश्च ।

सद्यः पुनाति शबरान्यवनानधर्मान्

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १३ ॥

यस्यैकवारममलं स्मरणं छि पुंसां

सद्यः क्षिणोति सकलं दुरितं यद्गुणम् ।
यः स्वं करोति नयति प्राणतं स्वधाम
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १४ ॥
यज्जन्मकोटिसुकृतेन यदा कदापि
तिर्यङ्मृदेवगण सन्ततिभूति भ्राजः ।
त्वत्पादसेवनमभूत् स पुमान् विमुक्तो
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १५ ॥
यद्दर्शमासादिनयाममुद्धूर्तमात्रे
यैः कैः प्रयत्नविधिभिस्तव पूजनं स्यात् ।
सर्वं भूय सुकृतं पुरुषस्य तस्य
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १६ ॥
धन्यः पुमान् धरणिधर्मधरो ध्रुवोऽसौ
त्वां शर्मदं नमति यः शिरसैकदापि ।
पारं प्रयाति दृष्ट्वापजगन्नदीशात्
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १७ ॥
साङ्केत्युल्लेखनविमन्युगते य उास्ये
दुःखाधनन्तसमये पतितोऽपि यस्त्वम् ।
दासस्तवेति वदते त्वभयं ददासि
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १८ ॥
ब्रह्मेन्द्रशम्भुसनकादिसुरर्षयो यं
न प्राप्नुवन्ति तपसा नियमादियोगैः ।
सभ्यं विधाय पुरुषो रमते हि तेन
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ १९ ॥
आत्मार्पणं हि कुरुते पुरुषस्तु यस्ते
स्वात्मार्पणं त्वमपि देन करोषि तस्मै ।
श्रेष्ठं तु तं त्वमनुगच्छसि सर्वदैव
वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २० ॥
स्त्रैणो धनान्धमदिरावशासम्प्रमत्तः
पापी त्वजामिलशठः कथनात्तु यस्य ।
नाम्नो जगाम पदवीं मुनिभिर्दुरापां

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २१ ॥

विप्रामिषं त्वयि समर्पितवान् परेण

प्रेमणा पिशाचकुलजः श्रुतिभङ्गघाटः ।

आलिङ्ग्य तं निजजनं कृतवान् सुदोष्याम् ।

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २२ ॥

दीनोऽतिशोर्षावसनः क्षुधया कृशोऽपि

सन्दत्ततद्गुल उदारमतिः सुदामा ।

उत्पापविस्मृतरमः परिषस्वजे यो

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २३ ॥

भोजेन्दुदास्यनिरता मलिनातिनीया

कुब्जा तु या मधुपुरे पथि तां विलोक्य ।

गत्वा गृहं कमलया सदृशीं व्यधाद्यः

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २४ ॥

जात्या तु वायकवरं उत्तमर्षवेशं

गत्वा तदीयभवने कृतवान् सकम्पः ।

वस्त्राणि तद्भिरचितानि दधार देहे

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २५ ॥

नीयो निषादकुलजो जलशुवभोक्ता

जग्राह तत्करसमर्पितकन्दमूलम् ।

कृत्वा सभायमतुलं परिषस्वजे यो

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २६ ॥

मांसादकं वनचरं दुरितौघयुक्तं

गृध्रं जटायुषमलं परिरत्य दोष्याम् ।

तस्मै ददौ परगतिं पतिदुर्लभां यो

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २७ ॥

विज्ञानभक्तिविरतीष्टसुधर्मलीना

नीया मलावनचरी शबरी हि तस्यै ।

भुक्त्वा तदर्पितकृतं प्रददौ गतिं यो

वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २८ ॥

स्वप्नेऽपि दर्शनममङ्गलदं वदन्ति
 येषां बुधाः स्मरन्तो ज्यशुभानि लोके ।
 तैर्वानरैः सल यकार सुमित्रतायै
 वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ २९ ॥

दृष्टानुशं रजनिकायरवंशजातं
 पादान्तिके निपतितं भरतेन तुल्यम् ।
 उत्थाप्य तं स्वभुजतः पश्चिस्वजे यो
 वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ ३० ॥

जात्या तु गोपकुलजाः परधर्महीना
 गोपाश्च गोपवनितास्तुलसीवने तैः ।
 चिक्रीड रासपश्चिमाङ्गलमङ्गितो यो ।
 वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ ३१ ॥

वापी मलाविषधरः किल कालियेन
 सम्प्लुत्य भास्करसुताङ्गनीरमध्ये ।
 संस्कृत्य तद्गुणगणेष्वभयं ददौ यो
 वन्दे प्रभुं पतितपावननामधेयम् ॥ ३२ ॥

किं किं भ्रवीमि पतितोद्भरणं छि लोके
 यद्यत्त्वया कृतमनन्तयतुर्मुष्पेषु ।
 तस्मात् त्वदीयचरणं शरणं गतोऽहं
 मामुद्भरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३३ ॥

न त्वत्समः पतितपावनकार्यकारी
 नास्माद्दृशो जगति सम्पतितोऽवनीशः ।
 दृष्ट्या कृतं विशदमित्यनवेक्ष्य योगं
 मामुद्भरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३४ ॥

अन्वेषितं भुवनमेतदतीव बुद्ध्या
 स्वोद्धारकारणकृते भवतो विना मे ।
 दृष्टो न कोपि पतितोद्भरणे समर्थो
 मामुद्भरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३५ ॥

कामस्य पाशवलितं थपलं मनो मे
 सङ्घावतीष्टविषयेषु वदामि सत्यम् ।

प्राप्स्यामि केन विधिना गतिमुत्तमां ते
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३६ ॥

त्वं सर्वदिव्यगुणवृन्दसमन्वितोऽसि
 तैः सर्वगर्हितगुणैर्वलितस्तथाऽहम् ।
 लज्जान्वनं तव करे मम सर्वथास्ति
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३७ ॥

सूर्यो यथा स्वकिरणैः स्पृशतीष्टनेष्टम् ।
 संशोषयन्न हि करोति कदापि भेदम् ।
 विस्मृत्य तद्दृग्गुणं मम नैजरीत्या
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३८ ॥

शोचामि तन्निजगुणानवलोक्य दृष्टान्
 पापं करोमि भवतु यद्दृशगोऽहमध ।
 दृष्ट्यामि ते गुणगणानवलोक्य भव्यान्
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ३९ ॥

ज्ञानी न योगनिरतो न हि भक्तिनिष्ठो
 वैराग्यलेशसहितो न य धर्मधारी ।
 प्राप्स्याम्यहं कथमहो तव पादपद्मं
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ४० ॥

स्वाभाविकी भवति दाहनशक्तिरग्रे-
 श्चन्द्रस्य शैत्यमनिशं वहनं य वायोः ।
 तद्भक्तवापि पतितोद्धरणं हि नित्यं
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ४१ ॥

वेदे पुराणकथने श्रुतवानहं यत्
 नित्यं तवेज्य पतितोद्धरणं हि लोके ।
 छच्छाम्यहं तदवलोकितुमात्मशुद्ध्यै
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ४२ ॥

सम्यग्बभूव यदहं पतितान्गणय-
 स्त्वं सर्वदोद्धरसि तान् पतिताग्रगणान् ।
 संस्कृत्य रीतिममलां विजयित्तां
 मामुद्धरस्व कृपया जगदीशकृत्य ॥ ४३ ॥

तव दया न हि येदवनीतले

मम समान् जगतीतलपामरान् ।

अतिपुनीत दयावशगो हि कः

पतितपावन माधव पाहि माम् ॥ ४४ ॥

सकलकारणकारणकारणः

पतिततारणतारणतारणः ।

निष्पिलभावनभावनभावनाः

पतितपावन माधव पाहि माम् ॥ ४५ ॥

विपुलञ्जवनञ्जवनञ्जवनो

जनविलोपनलोपनलोपनः ।

विशदकामदकामदकामदः

पतितपावन माधव पाहि माम् ॥ ४६ ॥

दृढयर्षणार्षणार्षणार्षणो

मनुजर्षणार्षणार्षणार्षणः ।

अवनिपोषणपोषणपोषणः

पतितपावन माधव पाहि माम् ॥ ४७ ॥

दुरितवर्तनवर्तनवर्तनः

श्रुतिप्रवर्तनकर्तनकर्तनः ।

जगति नर्तननर्तननर्तनः

पतितपावन माधव पाहि माम् ॥ ४८ ॥

सकलगोकुलगोकुलगोकुलः

सकलगोकुलगोकुलगोकुलः ।

सकलगोकुलगोकुलगोकुलः

पतितपावन माधव पाहि माम् ॥ ४९ ॥

निभिऽनीरदसन्निभमद्भुतं

विपुलयारुच्यतुर्भुजशोभितम् ।

जनदयापरिपूर्णाशरीरकं

तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५० ॥

ज्वलितरत्नविभासितभासितं

मकुटमण्डितमस्तकमिष्टम् ।
 सुभगकुण्डलमण्डलगाण्डकं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५१ ॥

स्मितमुषं सरसोरुडलयनं
 रुचिरनासिकया परिराजितम् ।
 अतिविशालसुकुलविशोभितं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५२ ॥

उरसि छारविछारमनोहरं
 तुलसिकावनमालिकयान्वितम् ।
 कलितकौस्तुभकण्ठदरोपमं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५३ ॥

कनकसूत्रनिबद्धकटिस्थलं
 विमलपीतपटेन विराजितम् ।
 विलसितं भुजबद्धशुभाङ्गदं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५४ ॥

कटकशोभितपाणितटं शुभं
 दरगदासिसुयकशरासनैः ।
 अतिविराजितमूर्तिमनुत्तमं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५५ ॥

कुटिलकुन्तलमण्डलमञ्जुलं
 भ्रुकुटिभावितकर्णमलाशयम् ।
 वृद्धिं सुपाण्डरलक्षणलक्षितं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५६ ॥

भवविलासनिरासविधायकं
 मुनिगणामलमानसमानसम् ।
 लसितनू पुरयुग्मपदाभ्युजं
 तमवलोकितुमुत्सहते मनः ॥ ५७ ॥

यन्द्रांशुगौरैण सुनीलवाससा
 मदाविधूर्णारुणदिव्ययक्षुषा ।
 रामेण युक्तं कृतदासमुक्तं

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ५८ ॥

जगज्जनन्या करुणाग्रगण्यया

सुभद्रया शोभितदक्षभागम् ।

प्रपन्नपालं पतितातिहारिणं

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ५९ ॥

ध्याविधानेन सुदासकामदं

महाप्रसादेन भवापहारिणम् ।

विमुक्तिदं नीलगिरौ निवासिनं

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ६० ॥

पापप्रणाशाय जगज्जनानां

संराजते योऽन्धितटे ध्यायुः ।

तमुद्धरन्तं पतितानघौघात्

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ६१ ॥

रत्नासनस्थं प्राणवस्वरूपं

सतां गतं दीनध्याननिधानम् ।

प्रदर्शयन् स्वस्य वपुर्जनेभ्यः

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ६२ ॥

या ज्ञानयोगेन विरागभक्त्या

गतिर्भवत्यब्दशतैर्मुनीनाम् ।

महाप्रसादेन तु तद्गतिप्रदम् ।

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ६३ ॥

ये पापिनरत्यक्तसमस्तसत्त्विया

लोकेव्यवाये विषयैर्विविक्ताः ।

महाप्रसादेन पुनाति तान् यः

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ६४ ॥

अस्मादृशां पापविनिष्ठितानां

नान्योऽस्त्युपायस्तरणो भवाब्धेः ।

महाप्रसादं ददतं तदर्थं

श्रीमज्जगन्नाथमहं नमामि ॥ ६५ ॥

यथाम्बरं वै गतिरस्ति पक्षिणां
 यथा पशूनां पृथिवी गतिश्च ।
 अस्मादृशां पापनिविष्टयेतसां
 गतिस्त्वमेवासि तथा न यान्यः ॥ ६६ ॥

अन्यः समर्थो भुवि कोऽपि नारित
 य उद्धरेन्मां कृपयातिपापघ्नम् ।
 आधारभूतं तव पादपा
 तस्माज्जगत्पावन रक्ष लज्जाम् ॥ ६७ ॥

यो मां तवास्मीति जनः प्रयाचते
 तस्मै ददामीत्यभयं व्रतं से ।
 आधार अेषोऽद्य ममादिनाथ
 व्रतं स्वकीयं न विडातुमर्हसि ॥ ६८ ॥

त्यक्त्वा सुधर्मान्भिलान् जनो यदा-
 ल्यन्यधर्मा शरणां समीडते ।
 अलं तदाधानि विभोययामि
 व्रतं त्वदीयं शरणां ममेदम् ॥ ६९ ॥

श्रुत्वा पुराणानि विधाय धर्मान्
 करोमि किञ्चिन्न हि तद्विधानम् ।
 लज्जाविहीनेऽपि पुरः स्थिते मयि
 प्र सीद नीलायलनाथ दीने ॥ ७० ॥

प्रारब्धदोषाद्यदभूदभूत-
 खीयामि किञ्चिन्न हि तस्य दुःखम् ।
 शोयामि यत्त्वच्छरणागतं मां
 प्रवाधते पापपराभवोऽलम् ॥ ७१ ॥

न चित्तवृत्तिस्थिरता प्रयाति
 न पापकर्मस्वपि मेऽस्ति तोषः ।
 केन प्रयत्नेन गतिं य लप्स्ये
 लज्जा त्विदानी तव पाणिपद्मे ॥ ७२ ॥

शास्त्रेषु वेदेषु पुराणकल्पे
 श्रुतो मया त्वं पतितोद्धरः सदा ।

अतोऽतिपापे पतितप्रधाने

दयाविधाने त्वमसि क्षमोऽद्य ॥ ७३ ॥

गृध्रे गुडे वै नृगभूमिदेवे

गजे पिशाचेऽपि कृता दया या ।

कारागुले राजसु मागधस्य

दुरुष्व दीने मयि तां दयां प्रबो ॥ ७४ ॥

यथाप्यहं पापसमूहकारी

स्थातुं छि नाहोऽस्मि पुरस्तथापि ।

त्वं नाम संस्मृत्य निजं जगत्पते

मामुद्धर प्रेषमकिञ्चनानाम् ॥ ७५ ॥

क्व याम्यहं के नितरां स्मरासि

ना-न्योऽस्ति लोके प्रभुदीननाथः ।

ऋते भवन्तं जगदेकनाथ-

मुपायडीनः शरणागतोऽहम् ॥ ७६ ॥

पाञ्चालराजस्य कुमारिकाया

लज्जा त्वदीयस्मरणेन रक्षिता ।

तथैव नीलाद्रिपतेऽनुकम्पया

लज्जां मदीयामव वासुदेव ॥ ७७ ॥

त्वत्प्रेरितौ मत्पितरौ प्रयच्छतु-

र्मन्नाम यद्भागवतप्रसादम् ।

स्वसम्प्रदाये कृतवान् यतस्त्वं

सत् श्रीजगन्नाथ भवत्कराम्भुजे ॥ ७८ ॥

हास्यं न लोके मम किञ्चिदस्ति

हास्यास्पदं यत्स्वयमेव जातः ।

किन्तु त्वदग्रे शरणागतानां

हास्यं य लोकेषु मछाननर्थः ॥ ७९ ॥

शोयामि नाहं नरकप्रपातं

शोयामि नाहं पतितोऽभवं यत् ।

शोयाम्यहं त्वच्छरणागतस्य

नेयं दशा नाथ तवानुशुपा ॥ ८० ॥

य आधोऽन्तोऽनादिः सकलगुणवृन्दैकसदनं
 स्वशक्त्येदं विश्वं सृजति सुतरां पाति हरते ।
 जगत्कीडाकारी निजजनधयादाननिरतो
 जगन्नाथस्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८१ ॥

कदम्बच्छायायां धृतविपिनपुष्पाभरणक-
 स्त्रिभङ्गाकारो यः कृतमधुरवंशीकलस्वः ।
 कटाक्षाक्षेपेण ब्रजपुरवधूनां छि सुभदो
 जगन्नाथस्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८२ ॥

सदा वृन्दारण्ये वरमधुरवंशीध्वनिरतो
 निकुञ्जे भृङ्गाढ्ये बहुसुरभिसञ्चारणपरः ।
 सुदृष्ट्भिर्गोपालैस्सुभितवदनैर्योऽतिशुशुभे
 जगन्नाथस्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८३ ॥

मनोहारी हारी व्रजवनविहारी यदुपति-
 द्विषद्दारी तारी हृदि शिवविचारी सुमनसाम् ।
 सदा सञ्चारी यो दिनपतिकुमारीकलतटे
 जगन्नाथस्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८४ ॥

भवान्तर्यामी यो वरविडगगामी स्वसुषट्-
 सतामात्मारामी कटिकनकदामी विभुवपुः ।
 सुधामा शन्धामा जनसुगतिकामी करुणया
 जगन्नाथस्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८५ ॥

प्रवीरै राजन्त्यां मदनभलशैनेयसुभगैः
 सुधर्मायां सिंहासनवरगतो योऽतिशुशुभे ।
 यतुर्बाहुः श्यामो धनुरसिगदाधायुधधरो
 जगन्नाथस्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८६ ॥

निहन्ता कंसं य प्रवलमुरभौमादिनिकरा-
 न्नियन्ता विश्वस्य प्रचुरतरयास पाषण्डदनः ।
 सुयन्ता सङ्गोभामरपतिसुतस्यात्मविभवै-
 जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८७ ॥

सरस्यय्वास्तीरे यो वरभरतशत्रुघ्नसहित-

स्सुमित्रापुत्रेण प्रविलसति वीलातिलवितः ।

सुहृद्भिसंयुक्तो घृतसशरकोदण्डसुभुजो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८८ ॥

कदाचिद्रत्नाढ्ये डिमगिरिसुशृङ्गे यमगृहे

सम्पीभिः संयुक्तो जनकतनयाभ्राजितभुजः ।

सुपुष्पालङ्कारैरतिलसितसर्वाङ्गसुभगो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८९ ॥

विजैता शत्रूणां निशियरकुलोद्भूतजनुषा-

मृषीणां सङ्गोमोदधिपिपुलसेतो रथयिता ।

प्रदाता गृध्रस्याद्भुतगतिमगुर्या न मुनयो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ९० ॥

ध्यापारावारो वरगुणगणस्थैकनिलयो

यशो भासं शुद्धिं यदशुशिजनोऽपि प्रलभते ।

मरालो यत्पादः शिवमनसि सन्मानसवरे

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ९१ ॥

सृजाशक्त्या सृष्टिं पुनरपि य उर्ध्वै उरुणं

सुपालिन्या पालं स्वशरणशरण्यः प्रकुरुते ।

य षट्कौरीशः प्रभुरपि य तस्यापि सुभदो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ९२ ॥

सतां धर्माचार्यो मुनिजनसुविज्ञानदपरो

महान् योगाचार्यः प्रकृतिपतिरत्यद्भुतकलः ।

महादेवस्तस्यामलमनसि यथ्यारुचरणो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ९३ ॥

उरेर्नाथो डारी उरियतिपतिः संडरिभुभो

मिर्दीमिर्दीमिर्दरिवडसुशिष्यच्छलकरः ।

उरेर्मित्रं चित्रं उरिक्टिरनादिर्दरिगति-

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ९४ ॥

शरन्मेघाकारो उलमुसलसन्धारणपरो

धराधारोद्धारो जनकविविकारापडरणः ।

य षट्कक्षीरामः शुभगतिकरस्तेन सङ्घितो

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८५ ॥

अलं पापासक्तः प्रभुरपि मलापापदलनो-

ऽस्त्यलं लीनाथारः प्रभुरपि समुद्धारणकरः ।

विश्विन्त्येवं योगं निजथरणागाल्पस्य कृपया

जगन्नाथः स्वामी नयनपथगामी भवतु मे ॥ ८६ ॥

असौ यः के सदा शेते केशेशः शङ्करः सताम् ।

नादिवेदार्णनामा मां कुमेशो विश्वगोऽवतु ॥ ८७ ॥

तव थरणासरोजं सिद्धदेवेन्द्रवन्धं

निभिलपतिततारं ज्ञानविज्ञानकारम् ।

निजजनपरिपालं कल्मषाणां छि कालं

मुनिमनसि मरालं विश्वपालं नमामि ॥ ८८ ॥

जयतु जलधिवासी नीलशैलेन्द्रभासी

निजजनरिपुनाशी सत्यविश्वप्रकाशी ।

प्रजविपिनविलासी सर्वदा मन्ढासी

नरनरकनिरासी दिव्यसौन्दर्यराशिः ॥ ८९ ॥

मयि विरतिविलीने सर्व दुःखैकताने

भलसमलकुलीने सर्वदा पापपीने ।

मदमदनविलीने त्वं दयां संविधत्स्व

निजपदजलनीने पामरेऽस्मिन्नवीने ॥ ९० ॥

नीलायलनिवासाय दिव्यैश्वर्यविभासिने ।

भलभद्रसुभद्राभ्या जगन्नाथाय ते नमः ॥ ९०१ ॥

डे नाथ डे रमानाथ प्रणतार्तिविनाशन ।

जगन्नाथ दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ ९०२ ॥

नारायण सुरश्रेष्ठ दीनोद्धारपरायण ।

जगन्नाथ दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ ९०३ ॥

जगद्धातर्जगत्त्रातर्जगन्मातर्जगत्पितः ।

जगदीश दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ ९०४ ॥

जगदाधार धीरेन्द्र धाराधर्मधुरन्धर ।

जगन्नाथ दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ ९०५ ॥

जनार्दन जगद्वास जगद्धन्ध जगद्धर ।
जगन्नाथ दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ १०६ ॥
त्वदन्यो न गतिर्मेऽथ त्वामहं शरणां गतः ।
जगन्नाथ दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ १०७ ॥
त्वदाधारस्त्वह्नलोऽहं त्वमेव शरणां मम ।
जगन्नाथ दयासिन्धो रघुराजे दयां कुरु ॥ १०८ ॥
जगदीशस्य शतकं रघुराजकृतं शुभम् ।
पठतां शृण्वतां शश्वज्जगदीशः प्रसीदतु ॥ १०९ ॥
रामेन्द्रुपाण्डविधुभिर्मितेऽब्दे तैर्यष्य उत्तमे ।
शनावमायां शतकं जगदीशस्य निर्मितम् ॥ ११० ॥
एतं श्रीसिद्धि श्रीबान्धवेशमलाराजाधिराजश्रीमलाराजश्रीराजावलादुद
श्रीकृष्णायन्द्रकृपापात्राधिकारी श्रीरघुराजसिंहजट्टेवविरचितं
श्रीजगदीशशतकं सम्पूर्णम् ।

Proofread by Rajesh Thyagarajan

—
Shri Jagadisha Shatakam

pdf was typeset on June 29, 2023

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

